

Дата прийняття:	12/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	12/06/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	<u>CASE OF DRÉLINGAS v. LITHUANIA</u> <i>(Application no. 28859/16)</i>
Зміст:	<p>За часів Радянського Союзу заявник перебував на службі в МДБ та КДБ. У 1956 році він взяв участь в операції по затриманню двох партизанів/опозиціонерів – пана Раманаускаса та його дружини пані Мазекайте, які перебували в опозиції до радянської влади в Литві. Після арешту пана Раманаускаса було засуджено до смертної кари, вирок щодо якого було виконано в 1957 році, а пані Мазекайте було засуджено до 8 років позбавлення волі в тюремному таборі в Сибіру. У 2014 році після здобуття Литвою незалежності, щодо заявника було відкрито кримінальне провадження за фактом геноциду у зв'язку з участю в операції проти пана Раманаускаса та пані Мазекайте. У березні 2015 року заявника було визнано винним у вчиненні геноциду.</p> <p>Суд зазначив, що пан Раманаускас був відомим партизаном/опозиціонером, який чинив опір радянській владі, та представником литовського народу. Метою зазначеної операції було усунення частини національної групи, тому заявник – пан Дрелінгас</p>

	<p>був винним у геноциді, щодо якого законодавством не передбачено строку давності.</p> <p>Суд відхилив зауваження заявника про те, що він особисто не брав участі в арешті партизан та не засуджував їх до смертної кари.</p> <p>Заявникові було призначено покарання у вигляді 5 років позбавлення волі. Апеляційний та Верховний суди підтримали рішення суду першої інстанції. Верховний Суд зменшив строк відбуття покарання до 5 місяців, що фактично означало, що до цього часу заявник вже відбув його.</p> <p>Зокрема, Верховний Суд взяв до уваги висновки рішення Великої Палати ЄСПЛ у справі «<i>Vasiliauskas v. Lithuania</i>», яким визнано порушення статті 7 Конвенції, оскільки суди визначили партизанів/опозиціонерів як окрему "політичну групу". Проте така група не була захищена міжнародним правом згідно з Конвенцією про запобігання злочину геноциду та покарання за нього 1948 року, а засудження пана Василяускаса не було передбачуваним.</p> <p>У справі пана Дрелінгаса Верховний Суд пояснив, чому пан Раманаускас і пані Мазейкайте мали вважатися членами окремої національної та етнічної групи, а тому підпадали під дію Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього 1948 року. Отже, на час описаних на початку рішення ЄСПЛ у цій справі подій заявник мав знати, що він може бути притягнутий до кримінальної відповідальності за геноцид.</p>
Констатоване порушення (стаття):	Відсутність порушення статті 7 Конвенції (ніякого покарання без закону).